

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pelhřimově vydal dne 10. prosince 2015 tento

trestní příkaz

Obvinění

Jméno a příjmení

Narozen(a) , osoba samostatně výdělečně činná, trv. bytem Adresa bydliště
Adresa bydliště adresa pro doručování Adresa

2. BOTREN spol. s r.o.

IČ: 28123972, se sídlem Antonka 55, Kamenice nad Lipou.

jsou vinni,

že

1. Jméno a příjmení

v průběhu roku 2012 v Kamenici nad Lipou, okr. Pelhřimov, případně jinde, jako jediný jednatel společnosti BOTREN spol. s r.o., IČ 28123972, s úmyslem vykázat nižší obrat uvedené obchodní společnosti a vyhnout se tak povinné registraci k dani z přidané hodnoty, nejméně v rozporu s § 3 a § 8 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví a v rozporu se zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů:

- a) záměrně pozměnil nebo nechal pozměnit data vydaných faktur o prodeji zboží, konkrétně:

- dne 3. 9. 2012 nechal účtovat o dokladu (faktuře) č. faktury na částku 46 900 Kč, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení přestože zásilka na dobírku byla zaslána prostřednictvím společnosti TOPTRANS EU dne 26. 4. 2012,
- dne 26. 10. 2012 nechal účtovat o dokladu (faktuře) č. faktury na částku 59 000 Kč, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení přestože dodávka byla uskutečněna a zaplacená dne 2. 6. 2012,
- dne 23. 11. 2012 nechal účtovat o dokladu (faktuře) č. faktury na částku 59 000 Kč, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení přestože zásilka na dobírku byla zaslána prostřednictvím společnosti TOPTRANS EU dne 26. 4. 2012,

b) záměrně v účetnictví společnosti neúčtoval nebo nenechal účtovat o fakturách, konkrétně:

- o dokladu (faktuře) č. faktury na 16 500 Kč ze dne 12. 9. 2012, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení
- o dokladu (faktuře) č. faktury na 16 500 Kč ze dne 27. 9. 2012, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení

příčemž vystavením a zaúčtováním dokladů v jiném období ovlivnil výši obrátu pro povinnost registrace k dani z přidané hodnoty, nezaúčtováním dokladů byly vykázány nižší tržby za zboží v roce 2012 o částku celkem nejméně 33 000 Kč a zejména došlo ke zkreslení výše obrátu rozhodného pro registraci k dani z přidané hodnoty v měsíci dubnu 2012, kdy společnost dosáhla faktického obrátu 1 100 769 Kč, a následně v zákonné lhůtě do 15. 5. 2012 ani později v rozporu s § 95 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nepodal nebo nenechal podat přihlášku k registraci k této dani, čímž společnost BOTREN spol. s r.o. zkrátila daň z přidané hodnoty za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012 o nejméně 35 093 Kč.

2. BOTREN spol. s r.o.

v průběhu roku 2012 v Kamenici nad Lipou, okr. Pelhřimov, případně jinde, v rámci své činnosti a ve svém zájmu prostřednictvím jednatele Jméno a příjmení s úmyslem vykázat nižší obrat a vyhnout se tak povinné registraci k dani z přidané hodnoty, nejméně v rozporu s § 3 a § 8 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví a v rozporu se zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů:

a) záměrně pozměnila nebo nechala pozměnit data vydaných faktur o prodeji zboží, konkrétně:

- dne 3. 9. 2012 nechala účtovat o dokladu (faktuře) č. faktury na částku 46 900 Kč, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení přestože zásilka na dobírku byla zaslána prostřednictvím společnosti TOPTRANS EU dne 26. 4. 2012,
- dne 26. 10. 2012 nechala účtovat o dokladu (faktuře) č. faktury na částku 59 000 Kč, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení přestože dodávka byla uskutečněna a zaplacená dne 2. 6. 2012,

- dne 23. 11. 2012 nechala účtovat o dokladu (faktuře) č. faktury na částku 59 000 Kč, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení přestože zásilka na dobírku byla zaslána prostřednictvím společnosti TOPTRANS EU dne 26. 4. 2012,

b) záměrně v účetnictví společnosti neúčtovala nebo nenechala účtovat o fakturách, konkrétně:

- o dokladu (faktuře) č. faktury na 16 500 Kč ze dne 12. 9. 2012, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení

- o dokladu (faktuře) č. faktury na 16 500 Kč ze dne 27. 9. 2012, vystaveného na odběratele Jméno a příjmení

příčemž vystavením a zaúčtováním dokladů v jiném období ovlivnila výši obrátu pro povinnost registrace k dani z přidané hodnoty, nezaúčtováním dokladů byly vykázány nižší tržby za zboží v roce 2012 o částku celkem nejméně 33 000 Kč a zejména došlo ke zkreslení výše obrátu rozhodného pro registraci k dani z přidané hodnoty v měsíci dubnu 2012, kdy společnost dosáhla faktického obrátu 1 100 769 Kč, a následně v zákonné lhůtě do 15. 5. 2012 ani později v rozporu s § 95 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, nepodala nebo nenechala podat přihlášku k registraci k této dani, čímž společnost BOTREN spol. s r.o. zkrátila daň z přidané hodnoty za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012 o nejméně 35 093 Kč,

t e d y

1. Jméno a příjmení

nevedl zápisy nebo jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač je k tomu podle zákona povinen, v takových zápisech nebo jiných dokladech uvedl nepravdivé údaje a ohrozil tak včasné a řádné vyměření daně,

2. BOTREN spol. s r.o.

nevedla zápisy nebo jiné doklady sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač je k tomu podle zákona povinna, v takových zápisech nebo jiných dokladech uvedla nepravdivé údaje a ohrozila tak včasné a řádné vyměření daně,

t í m s p á c h a l i

1. Jméno a příjmení

přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea 1, 2 tr. zákoníku,

2. BOTREN spol. s r.o.

přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea 1, 2 tr. zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j í

Jméno a příjmení

Za tento přečin a sbíhající se přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku jímž byl pravomocně uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 23. října 2013 pod čj. 2T 144/2013-245 podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, § 67 odst. 1 tr. zákoníku, § 68 odst. 1 tr. zákoníku **k souhrnnému peněžitému trestu ve výměře osmdesáti /80/ denní sazeb.**

Podle § 68 odst. 2, 3 tr. zákoníku se **denní sazba určuje částkou 200,- Kč** (slovy: dvě stě korun).

Podle § 69 odst. 1 tr. zák. pro případ, že peněžitý trest nebude ve stanovené lhůtě vykonán se **stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání tří /3/ měsíců.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obviněnému **ukládá trest propadnutí věci** nebo jiné majetkové hodnoty a to:

76 ks náhrdelníků se dvěma přívěsky ve tvaru srdce,
83 ks náhrdelníků s jedním přívěskem ve tvaru srdce,
72 ks náramků s přívěskem ve tvaru srdce a
96 ks náramků bez přívěsku,

všech neoprávněně označených nápisem Tiffany & Co.

Podle § 70 odst. 5 tr. zákoníku **propadlá věc připadá státu.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zák. se obviněnému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu právnických osob na dobu dvou /2/ roků.**

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se zrušuje výrok o uloženém trestu z výše citovaného trestního příkazu Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 23. října 2013 jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud vzhledem ke změně k níž zrušením došlo pozbyla podkladu.

BOTREN spol. s r.o.

Podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 20 odst. 1 zák. č. 218/2011 Sb., § 73 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona na dobu jednoho /1/ roku.**

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do 8 dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor.

Právo podat odpor nenáleží poškozenému.

Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným.

V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

**Okresní soud v Pelhřimově
dne 10. prosince 2015**

Mgr. Jiří Zach, v.r.
samosoudce

*Za správnost vyhotovení:
Příbylová Jana*

*Tento trestní příkaz ze dne 10. prosince 2015 čj. 2T 181/2015-209 nabyl právní dne 23. 12. 2015
ohledně obou obviněných. Připojení doložky právní moci provedla dne 31.12.2015 Jana Příbylová.*

KS v Českých Budějovicích, Veřejný rejstřík, k sp.zn. C 16773 (IČ: 28450043)

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, ÚP České Budějovice

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně JUDr. Jitka Papežová, Ph.D. Okresního soudu v Pelhřimově vydala dne 27. dubna 2015 v Pelhřimově podle § 314e odst. 1 tr. řádu tento

trestní příkaz

Obviněná

JlaMA v.o.s.

se sídlem Praha 7, Holešovice, Varhulíkové 1582/24, IČ 02027640,

je vinna,

že

v Pelhřimově v prodejně společnosti JlaMA v.o.s., v rámci své podnikatelské činnosti na základě smlouvy o spolupráci reg. **čís. smlouvy** sjednané dne 19. 9. 2013 s CETELEM ČR, a.s. Praha 5, Karla Engliše 5/3208, IČ 25085689 jako poskytovatelem úvěrů zprostředkovaných zákazníkům při prodeji zboží prodejcem JlaMA, v.o.s., prostřednictvím statutárního orgánu – společníka **Jméno a** **Narozen(a)** společně se zaměstnancem na dohodu o provedení práce **Jméno a příjmení** **Narozen(a)**

- 1) dne 10. 1. 2014, bez vědomí a souhlasu **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** jako žadatele o úvěr, jeho jménem na základě žádosti ze dne 7. 1. 2014 sjednala JlaMA v.o.s. úvěrovou smlouvu **čís. smlouvy** na částku 76.890,- Kč u CETELEM ČR a.s. na nákup nábytku, při telefonickém ověřování údajů poskytovatelem se **Jméno** **Příjmení** vydával za syna **Jméno a příjmení** a potvrdil dodání úvěrovaného zboží, finance poskytnuté v požadované výši použili **Jméno a** **Jméno a příjmení** pro svou potřebu a dlužníka zavázali k měsíčním splátkám ve výši 3.443,- Kč, které neplnili, svým jednáním tak společnosti CETELEM ČR a.s. Praha 5, Karla Engliše 5/3208, IČ 25085689 způsobili škodu ve výši nejméně 76.890,- Kč, kterou částkou ve výši 3.443,- Kč částečně nahradili,

- 2) dne 13. 1. 2014, bez vědomí a souhlasu **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** jako žadatele o úvěr, jeho jménem na základě žádosti ze dne 8. 1. 2014 sjednala JlaMA v.o.s. úvěrovou smlouvu **čís. smlouvy** na částku 65.882,- Kč u CETELEM ČR a.s. na nákup nábytku, při telefonickém ověřování údajů poskytovatelem se **Jméno** **Příjmení** vydával za syna **Jméno a příjmení** a potvrdil dodání úvěrovaného zboží, finance poskytnuté v požadované výši použili **Jméno a** **Jméno a příjmení** pro svou potřebu a dlužníka zavázali k měsíčním splátkám ve výši 3.404,- Kč, které neplnili, svým jednáním tak společnosti CETELEM ČR a.s. Praha 5, Karla Engliš 5/3208, IČ 25085689 způsobili škodu ve výši nejméně 65.882,- Kč, kterou částkou ve výši 3.404,- Kč částečně nahradili,
- 3) dne 3. 2. 2014, bez vědomí a souhlasu **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** jako žadatele o úvěr, jeho jménem požádala JlaMA v.o.s. o sjednání úvěrové smlouvy č. **čís. smlouvy** na částku 57.474,- Kč u CETELEM ČR a.s. na nákup nábytku, žádost o úvěr po ověření rozhodných skutečností byla poskytovatelem zamítnuta, jednání tak směřovalo ke způsobení škody společnosti CETELEM ČR a.s. Praha 5, Karla Engliš 5/3208, IČ 25085689 ve výši nejméně 57.474,- Kč,
- 4) dne 3. 2. 2014, bez vědomí a souhlasu **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** jako žadatele o úvěr, jeho jménem požádala JlaMA v.o.s. o sjednání úvěrové smlouvy č. **čís. smlouvy** na částku 36.895,- Kč u CETELEM ČR a.s. na nákup nábytku, žádost o úvěr po ověření rozhodných skutečností byla poskytovatelem zamítnuta, jednání tak směřovalo ke způsobení škody společnosti CETELEM ČR a.s. Praha 5, Karla Engliš 5/3208, IČ 25085689 ve výši nejméně 36.895,- Kč,
- 5) dne 26. 2. 2014, bez vědomí a souhlasu **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** jako žadatele o úvěr, jeho jménem požádala JlaMA v.o.s. o sjednání úvěrové smlouvy č. **čís. smlouvy** na částku 17.820,- Kč u CETELEM ČR a.s. na nákup nábytku, žádost o úvěr po ověření rozhodných skutečností byla poskytovatelem zamítnuta, jednání tak směřovalo ke způsobení škody společnosti CETELEM ČR a.s. Praha 5, Karla Engliš 5/3208, IČ 25085689 ve výši nejméně 17.820,- Kč,

t e d y

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé nebo hrubě zkrácené údaje nebo podstatné údaje zamlčela a tímto činem způsobila, z části směřovala, ke způsobení větší škody,

t í m s p á c h a l a

přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku.

Z a t o s e o d s u z u j e

podle § 211 odst. 4 tr.zákoníku za užití § 18 odst. 1, odst. 2 z.č. 418/2011 Sb.
k peněžitému trestu ve výměře 30 denních sazeb.

Podle § 18 odst. 2 z.č. 418/2011 Sb. se denní sazba určuje částkou **1.000,- Kč**
(tisíckorunčeských).

Podle § 20 odst. 1 z.č. 418/2011 Sb. se ukládá **trest zákazu činnosti spočívající
v poskytování spotřebitelského úvěru a zprostředkování spotřebitelského úvěru na dobu
šesti /6/ let.**

Podle § 228 odst. tr.ř. je povinna uhradit poškozené společnosti **CETELÉM ČR a.s.**,
Praha 5, Karla Engliše 5/3208, IČ 25085689, škodu ve výši 135.925,-- Kč a ohledně
zbývajícího nároku ve výši 6.847,-- Kč se podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkazuje na řízení ve
věcech občansko-právních.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do 8 dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu
odpor.

Právo podat odpor nenáleží poškozenému.

Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude
nařízeno hlavní líčení.

Jinak se trestní příkaz stává pravomocným a vykonatelným.

V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním
líčení.

**Okresní soud v Pelhřimově
dne 27. dubna 2015**

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D., v .r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Pastorková

*Tento trestní příkaz ze dne 27. 4. 2015 čj. 7T 48/2015-160 nabyl právní moci dne **26. 5. 2015**
a je i tímto dnem vykonatelný. Připojení doložky provedla Marie Pastorková dne 21. 7. 2015.*

U S N E S E N Í

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v trestní věci obžalované právnické osoby Sběrné suroviny a.s. České Budějovice, Pražská 493, IČO 60827718 pro přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku,

t a k t o :

Podle § 131 odst. 1 tr.ř. se **opravuje** rozsudek Okresního soudu v Pelhřimově, č.j. 7T 43/2015-507 ze dne 19. 6. 2015 ohledně IČO obžalované společnosti tak, že má **správně** znít : **Sběrné suroviny, a.s. IČO 60827718.**

O d ů v o d n ě n í

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl dne 19. 6. 2015 sp.zn. 7T 43/2015 rozsudkem, jímž obžalovanou právnickou osobu uznal vinnou přečinem podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku a za to jí byl uložen peněžitý trest, přičemž bylo nesprávně uvedeno IČO právnické osoby 60827218, ač správně mělo být uvedeno 60827718. S ohledem na to, že v této věci došlo ke zřejmé nesprávnosti, soud postupoval tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í :

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím soudu níže podepsaného.

Stížnost má odkladný účinek.

Okresní soud v Pelhřimově
dne 21. srpna 2015

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D.
samosoudkyně , v.r.

Za správnost vyhotovení:
Příbylová Jana

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, ve veřejném zasedání konaném dne **22. října 2015**, v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Jiřiny Roubíčkové a Mgr. Zdeňka Pořízka, projednal **odvolání**, která proti rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 19.06.2015, č. j. 7T 43/2015 - 507, podali **1. obžalovaná právnická osoba Sběrné suroviny, a.s.**, se sídlem České Budějovice, Pražská 493, IČ 60827718 a **2. státní zástupce** Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově, a rozhodl o nich **t a k t o :**

I. Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu se k odvolání obžalované právnické osoby Sběrné suroviny, a.s., napadený rozsudek v celém rozsahu **z r u š u j e .**

Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu nově rozhodnuto **t a k t o :**

Obžalovaná právnická osoba

Sběrné suroviny, a.s.

se sídlem České Budějovice, Pražská 493, IČ 60827718

se podle § 226 písm. c) tr. řádu **zprošťuje** obžaloby státního zástupce OSZ v Pelhřimově ze dne 16. 3. 2015, č. j. ZT 199/2014-11, pro skutek, že

v době od 11.2.2013 do 26.2.2013 v Humpolci, Spojovací 2007, okres Pelhřimov, ve výkupně druhotných surovin Sběrných surovin a.s., IČ 60827718, prostřednictvím svého zaměstnance – výkupčího **Jméno a** **Narozen(a)** plněního uložené pracovní úkoly postupně nejméně v šesti případech vykoupila od **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** a **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** nejméně 1.079 ks dosud nepoužitých měděných topenářských součástek v hodnotě nejméně 23.737,- Kč, dosud nepoužité měděné okapové žlaby a kolena v hodnotě nejméně 13.928,- Kč a měděné vodiče z vypálených nových kabelů v hodnotě nejméně 56.400,- Kč, přičemž vykupované věci v celkové hodnotě nejméně 94.065,- Kč byly předtím odcizeny ze stavby rodinného domu na pozemku **Poznámka** **Poznámka** za což byl **Jméno a** jako pachatel pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pelhřimově č.j. 7 T 62/2013-195 ze dne 16.5.2013, když vykupovaná měď byla v neoxidovaném stavu, topenářské součástky zjevně nepoužité, nepoškozené, plně funkční a využitelné ke zhotovení potrubí, okapy a svody zjevně nepoužité, nevystavené venkovním povětrnostním podmínkám, pouze záměrně zdeformované, vše v podstatně vyšší pořizovací hodnotě nových komponentů oproti výkupní ceně odpadu v celkové částce 5.888,- Kč, přičemž výkupčí **Jméno a** **příjmení** za toto jednání jako fyzická osoba již pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově č.j. 2 T 95/2013-130 ze dne 19.2.2014 ve znění rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře č.j. 14 To 84/2014-146 ze dne 10.4.2014, jednal v souladu s pokyny a obsahově nedostatečnými interními předpisy zaměstnavatele, nebyl ani důsledně instruován a kontrolován k zamezení výkupu odcizených věcí,

v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání přečinu podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná právnická osoba.

II. Podle § 256 tr. řádu se odvolání státního zástupce OSZ v Pelhřimově jako nedůvodné **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 19. 6. 2015, č. j. 7T 43/2015 - 507. byla obžalovaná právnická osoba Sběrné suroviny, a.s., uznána vinnou přečinem podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měla dopustit jednáním, které konkretizováno ve výrokové části napadeného rozsudku. Za uvedený přečin byla podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. odsouzena k peněžitému trestu ve výměře 40 denních sazeb, přičemž denní sazba byla podle § 18 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. určena částkou 1.000,- Kč.

Předmětné rozhodnutí právní moci nenabýlo, neboť proti němu v zákonné lhůtě osmi dnů podali odvolání jak obžalovaná právnická osoba, a to prostřednictvím svého obhájce, tak státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově.

V písemném odůvodnění odvolání podaného obhájcem obžalované právnické osoby specifikováno, že opravný prostředek je směřován do výroků o vině i trestu. Dle přesvědčení obhajoby spočívá napadené rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci soudem I. stupně, učiněném po nesprávném zhodnocení provedených důkazů. Obhájce obžalované shrnuje, že okresní soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že obžalovaná společnost je trestně odpovědná za to, že její zaměstnanec **Jméno a** vykoupil v rámci výkonu svého zaměstnání měděný materiál, který byl odcizen ze stavby rodinného domu, neboť tento jednal v souladu s pokyny a obsahově nedostatečnými interními předpisy zaměstnavatele. Zaměstnavatel jej neměl ani důsledně instruovat a kontrolovat k zamezení výkupu odcizených věcí. Obhájce obžalované vyslovuje s uvedeným závěrem o trestní odpovědnosti Sběrných surovin, a.s., nesouhlas. Má za to, že se obžalovaná společnost žádného trestného činu nedopustila, když pochybení lze spatřovat pouze na straně zaměstnance **Jméno a** který již byl za předmětné jednání pravomocně odsouzen. Obžalovaná společnost za toto jednání zaměstnance nenese odpovědnost, když kontrola, dohled a organizace činnosti zaměstnance ze strany obžalované společnosti byly dostatečné.

Dále obhajoba konstatuje, že soud I. stupně vzal za zcela jednoznačně prokázané splnění podmínky trestní odpovědnosti podle § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. V této souvislosti poukazuje na to, že trestněprávní řešení je vždy nejzažší prostředek k ochraně právního řádu, a i po přijetí zákona o trestní odpovědnosti právnických osob zůstává základní a primární trestní odpovědností trestní odpovědnost osob fyzických. Cituje pak návětí § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., které stanoví základní předpoklady pro přičtení některého trestného činu uvedeného v § 7 právnické osobě, mezi něž patří to, že takový protiprávní čin byl spáchán některou z vyjmenovaných osob jménem právnické osoby, v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti. Zdůrazňuje, že všechny tyto korektivní znaky jsou stanoveny k vyloučení excesů jednajících osob uvedených v ust. § 8 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) a je třeba je vykládat restriktivně. Při posuzování excesů jednajících osob je třeba uplatnit zásadu, že pokud byl čin v zásadě spáchán proti zájmům právnické osoby nebo na její úkor, nelze dovodit trestní odpovědnost takto poškozené právnické osoby a bude uplatněna pouze trestní odpovědnost osoby jednající. Obhájce obžalované shrnuje, že v případě jednání **Jméno a Příjmení** se nejednalo o jednání, jež by bylo v zájmu obžalované, naopak, šlo o jednání proti zájmům Sběrných surovin, a.s.. Obžalovaná totiž nemá žádný zájem na výkupu odcizených věcí a nemá z jejich výkupu ani žádný prospěch, jen problémy.

K podmínce trestní odpovědnosti podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb. obhájce obžalované právnické osoby uvádí, že i nedostatečný dohled, kontrola či organizace musí být na straně právnické osoby zaviněné, tj. obžalovaná společnost by musela zaviněně neprovést taková opatření, která měla provést podle jiného právního předpisu nebo která po ní lze spravedlivě požadovat, zejména by musela neprovést povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností **Jméno a** anebo neučinit nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu. V případě obžalované však podmínky provozu a dohled

nad provozem byly stanoveny v naprosto dostatečném a spravedlivě požadovatelném rozsahu. Provádění školení, dohledu a kontroly výkupčích při výkupu odpadů v rozsahu, v jakém soud I. stupně zřejmě dovozuje, že by mohly a měly být prováděny, když přistoupil k odsouzení obžalované společnosti, není možné, a proto na straně obžalované společnosti nelze shledat v tomto ohledu zavinění.

Obhajoba dále poukazuje na to, že povinnosti spojené s výkupem odpadu od fyzických osob jsou primárně stanoveny v zákoně o odpadech a vyhlášce č. 383/2001 Sb. Tato vyhláška také stanoví, jaké konkrétní odpady provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí od fyzických osob vykupovat. Ze žádného právního předpisu dle obhajoby nevyplývá zákaz výkupu kovového odpadu, jež by byl nepoužitý či nepoškozený. Obžalovaná společnost je oprávněna, a to i od fyzických osob, vykupovat i nepoužité barevné kovy a věci, které v tomto konkrétním případě vykoupil Jméno a . Skutečnost, že by se mohlo jednat o odcizené věci, si pak měl dle okolností případu posoudit přímo Jméno a ze své pracovní pozice výkupčího. Jak bylo prokázáno svědeckými výpověďmi, Jméno a věděl, že odcizené věci je zakázáno vykupovat, na něm tedy byla odpovědnost, zda nabízené věci vykoupí či nevykoupí, přičemž bylo zároveň prokázáno, že pokud by odpad nevykoupil, nemělo by to pro něj žádné negativní pracovněprávní důsledky.

Obhajoba v závěru písemného vyhotovení odvolání na různých případech demonstruje, že požadavek soudu a státního zástupce na provádění školení, které by výkupu odcizených věcí zcela zabránilo, je nerealistický, neboť zcela totožné výkupy se mohou uskutečnit s naprosto odlišnými výsledky, když jednou může být prodáváný materiál kradený, podruhé může být ve sběrně zcela legálně. Uzavírá, že kdyby bylo řešení uvedené problematiky jednoduché, stát by výkupu odcizených věcí již nějakým opatřením zabránil. Bez toho, že by byl výkup odpadů zcela zakázán, však nelze zcela zabránit riziku, že v nějakém případě k výkupu odcizeného odpadu dojde. Jelikož tedy obžalovaná společnost objektivně není schopna provést taková opatření, která by výkupu odcizených věcí ze strany výkupčího zabránila, není dle obhájce obžalované naplněna ani podmínka trestní odpovědnosti obžalované společnosti podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb.

Závěrem proto obhájce obžalované navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a zprostil obžalovanou společnost podané obžaloby, případně, aby věc vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Státní zástupce v písemném odůvodnění podaného odvolání konstatuje, že proti výroku o vině nemá námitek, nesouhlasí pouze s výrokem o trestu. Námítky pak má proti nízké výměře peněžitého trestu a absenci dalšího jím navrhovaného trestu.

Podle názoru státního zástupce by u peněžitého trestu ukládaného akciové společnosti se základním kapitálem 61.127.000 Kč mělo být uvažováno o hmotném dosahu soudního postihu, jenž by byl v případě trestu uloženého soudem I. stupně nepřiměřeně nízký. Trest uveřejnění rozsudku ve smyslu ust. § 23 zákona č. 418/2011 Sb. by pak dle státního zástupce, vzhledem ke zjištěným skutkovým okolnostem a dlouhodobým obdobným a ze sdělovacích prostředků veřejně známým problémům při výkupu druhotných surovin v celé ČR, měl

obrovský výchovný a preventivní vliv do budoucna. Dle státního zástupce patří k obecné povědomosti, že různé podnikatelské subjekty zabývající se výkupem odpadu povětšinou bez patřičných opatření a obezřetnosti (v některých případech i záměrně) vykupují kradené věci, což s sebou nese velmi nepříjemný celospolečenský problém s majetkovou újmou způsobenou řadě bezúhonných občanů. Státní zástupce zdůrazňuje, že i zákonodárce se dlouhodobě snaží o zpřesnění zákonných podmínek s cílem zamezit výkupu věcí pocházejících z trestné činnosti. Dle státního zástupce by bylo proto velmi vhodné zvýraznit v tomto případě preventivní složku účelu trestu, aby se do obecné povědomosti dostal i zřejmě jeden z prvních trestněprávních postihů této činnosti. Druh sdělovacího prostředku, v němž by měl být rozsudek uveřejněn, ponechává státní zástupce na úvaze soudu, nicméně bude-li se jednat o tištěnou formu periodika, předpokládá volbu některého z celostátních deníků.

Vzhledem k uvedenému státní zástupce závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu v rozsahu napadeného výroku o trestu zrušil a aby podle § 259 odst. 3 tr. řádu za splnění podmínek uvedených v ust. § 259 odst. 4 tr. řádu ve věci sám rozhodl, případně aby podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Ve veřejném zasedání, konaném před odvolacím soudem dne 15. 10. 2015, obhájce obžalované společnosti přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením a zdůraznil, že obžalovaná společnost se necítí být vinna spácháním jakéhokoliv trestného činu. K podmínce trestní odpovědnosti právnické osoby zakotvené v ust. § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. zopakoval, že jednání **Jméno a** nebylo v zájmu obžalované společnosti, naopak, obžalovaná společnost byla tímto jednáním poškozena a musí nést následky spočívající mimo jiné v předmětném trestním řízení. Co se pak týče splnění podmínky trestní odpovědnosti dle § 8 odst. 2 shora citovaného zákona, má obhájce za to, že na straně obžalované společnosti nebyl dán nedostatečný dohled či kontrola zaměstnanců. Představa, že obžalovaná společnost mohla zaměstnance lépe školit a lépe je instruovat je dle obhájce nesprávná, v této souvislosti odkázal na řadu příkladů, uvedených v písemném vyhotovení odvolání. Obhájce pak opětovně zdůraznil, že vždy záleží na konkrétní situaci, kterou si musí posoudit konkrétní výkupci. Závěrem sdělil, že obžalovaná společnost oslovila ke spolupráci Policii ČR s žádostí, zda by se tato nepodílela na školení jednotlivých výkupců, zaměřených na to, jak předejít výkupu odcizených věcí, ovšem výsledek byl takový, že do dnešní doby nedošlo s policií k jakémukoli dohodě, jelikož policie sama neví, jakým způsobem by měla podobná školení provádět. To dle obhájce jen ilustruje tvrzení obžalované společnosti, že se jedná o záležitost, která nemá jednoduché řešení. Závěrem proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaná společnost aby byla zproštěna podané obžaloby. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že ke spáchání trestného činu došlo, pak dle mínění obhajoby v žádném případě nelze akceptovat návrh trestu, učiněný státním zástupcem. Už pokuta ve výši 40.000,- Kč je pokutou značně vysokou a pokud se týká trestu uveřejněním rozsudku, vzhledem k nákladům, které by s tímto byly spojeny, by se jednalo o druhý peněžitý trest, nadto by byly trestány další osoby, které by mohly být identifikovány, a to právě **Jméno a** který je jediným výkupcím v Humpolci.

Intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře zdůraznila, že předmětný rozsudek je napadán odvoláním v neprospěch obžalované právnické osoby, a to ve výroku o trestu, když je požadováno zpřísnění peněžitého trestu a uložení dalšího trestu, a to uveřejněním předmětného rozsudku. Pokud se týká důvodů uvedeného návrhu, odkázala na písemné vyhotovení podaného odvolání. Závěrem navrhla, aby odvolací soud buď napadený rozsudek zrušil a ve věci rozhodl v souladu s návrhem státního zastupitelství, nebo aby věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud poté z vlastní iniciativy doplnil dokazování o čtení důkazu listinné povahy, kdy ve smyslu ust. § 213 odst. 2 tr. řádu byl přečten příkaz ředitele č. 2 z roku 2010 na č. l. 486 tr. spisu, z něhož bylo zjištěno, že tento byl vydán právě z důvodu zvyšujícího se množství krádeží železných a neželezných kovů, a byly v něm zdůrazněny zejména povinnosti každého výkupčího při vedení evidence. Se souhlasem stran pak byla ve veřejném zasedání přečtena dále část protokolu o výsledku svědka Ing. **Příjmení** z hlavního líčení (č.l. 491 – 492 spisu), kdy tento mj. zdůraznil, že jednou ročně probíhala školení všech výkupčích, v rámci nichž byli seznámeni mj. s tím, jak postupovat v případě podezření, že nabízený materiál pochází z trestné činnosti.

Po takto doplněném dokazování jak obhájce obžalované společnosti, tak státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře, odkázali na již učiněné konečné návrhy. Přítomný zástupce obžalované právnické osoby závěrem uvedl, se obžalovaná se necítí být vinnou v této trestní věci. Dodal pak, že v průběhu trestního řízení ověřoval možnosti, jak zlepšit jimi prováděná školení, přičemž dospěl k závěru, že je to velice těžké, skoro nereálné.

Krajský soud poté ve smyslu ust. § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém jeho rozsahu, přičemž přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Po náležitém přezkumu pak dospěl k následujícím závěrům.

Co se týče *stránky procesní*, z obsahu spisového materiálu se podává, že ve věci rozhodovala zákonná soudkyně a touto bylo plně respektováno právo obžalované právnické osoby na obhajobu, které bylo z její strany i v plném rozsahu využito. Okresní soud ve věci konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v jehož průběhu obžalované (resp. jejímu zástupci) poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem, kladeným jí za vinu a k důkazům o nich.

Dokazování pak bylo soudem I. stupně provedeno zákonným způsobem, přičemž důkazní materii, která byla realizována v rámci hlavního líčení, lze považovat za dostatečnou pro učinění skutkových i právních závěrů v uvedené trestní věci. Pochybení okresního soudu nicméně soud odvolací shledal ve způsobu hodnocení provedených důkazů, kdy okresní soud při činění svých skutkových zjištění nehodnotil *všechny ve věci provedené důkazy jak samostatně, tak ve vzájemných souvislostech*, jak je mu ukládáno v ust. § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, konkrétně odpovídajícím způsobem nezhodnotil obsah úředních záznamů sepsaných s jednotlivými výkupčími Sběrných surovin, a.s., v důsledku čehož se dostatečným způsobem

nevypočítal se všemi okolnostmi, významnými pro rozhodnutí (§ 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu) a jeho skutkové závěry tak nebylo možno považovat za dostatečně podložené provedeným dokazováním, což mělo vliv i na jeho nesprávné právní závěry (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu).

Jak je zřejmé z odůvodnění napadeného rozhodnutí, okresní soud při činění závěru o vině obžalované společnosti předmětnou trestnou činností vzal za prokázané, že obžalovaná společnost v rámci školení a případné následné kontroly evidentně dostatečně neinstruovala své podřízené, na které otázky se mají jednotliví výkupci zaměřit při výkupu věcí v tom směru, aby mohlo být sníženo riziko výkupu věcí pocházejících z trestné činnosti (viz strana 7, první odstavec odůvodnění napadeného rozhodnutí). Tento skutkový závěr opřel nalézací soud zejména o výpovědi výkupců **Jméno a** (který neměl povědomí o tom, jak by měl zjistit, že věci pocházejí z trestné činnosti) a jeho nadřízených (z jejichž výpovědí je dle okresního soudu zřejmé, že podle jejich názoru nelze poznat, zda věci pocházejí či nepocházejí z trestné činnosti).

Odvolační soud v první řadě konstatuje, že se lze ztotožnit s dílčím závěrem okresního soudu, že podmínka pro postih právnické osoby stanovená v ust. § 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb. byla splněna, neboť **Jméno a** se přečinu podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku dopustil jako zaměstnanec Sběrných surovin, a.s., při plnění pracovních úkolů a jednal v rámci činnosti uvedené právnické osoby (podmínky trestní odpovědnosti jsou přitom v návěti ust. § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. uvedeny alternativně). Nicméně při hodnocení otázky, zda lze ve smyslu ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., právnické osobě přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7 (v němž je mj. specifikován přečin podílnictví z nedbalosti dle § 215 tr. zákoníku) **Jméno a příjmení** při plnění pracovních úkolů, soud I. stupně zcela odhlédl od toho, že většina vyslychaných výkupců – například **Jméno a příjmení** (č. l. 114 spisu), **Jméno a** (č. l. 144 spisu), **Jméno a** (č. l. 163 spisu), **Jméno a příjmení** (č. l. 218 spisu), **Jméno a příjmení** (č. l. 255 spisu), **Jméno a příjmení** (č. l. 267 spisu) či **Jméno a** (č. l. 341 spisu) při předložení fotografické dokumentace odcizeného materiálu vykoupěného **Jméno a** do úředních záznamů o podaných vysvětleních (které byly v hlavním líčení se souhlasem stran k důkazu přečteny podle § 211 odst. 6 tr. řádu) výslovně uvedla, že by *uvedené věci nevykoupili, neboť byli takto proškoleni*. obdobné případy jim byly prezentovány na poradách organizovaných zaměstnavatelem – tedy právnickou osobou Sběrné suroviny, a.s.. Skutečnost, že obžalovaná právnická osoba na každoročních školeních řešila i problematiku vykupovaných věcí, je přitom zřejmá též z výpovědi zástupce obžalované společnosti Ing. **Příjmení** a z příkazu ředitele č. 2/2010.

Pokud pak bylo prokázáno, že obžalovanou právnickou osobou byla minimálně jednou ročně organizována školení, mj. zaměřená na problematiku výkupu odcizených věcí, a pokud bylo v průběhu trestního řízení zjištěno pouze pochybení jednoho výkupce Sběrných surovin, a.s., a to již pravomocně odsouzeného **Jméno a** (tedy nikoli více výkupců), přičemž zároveň mnoho zaměstnanců obžalované společnosti poukazovalo na to, že *byli proškoleni* v tom směru, aby věci, vykoupěné právě **Jméno a** nevykupovali a *sami by tak tedy neučinili* (v jejich případě tak lze mít obsah školení organizovaných obžalovanou

právníckou osobou za dostačující), dospěl krajský soud k závěru, že nelze bez důvodných pochybností dovodit, že by orgány obžalované společnosti neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která lze po nich spravedlivě požadovat, zejména že by neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu. Uvedené je přitom podmínkou trestní odpovědnosti právníckých osob ve smyslu ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb. Jednání již pravomocně odsouzeného Jméno a příjmení v kontextu shora uvedeného je pak namísto hodnotit jako trestněprávní excés jednotlivce, který nelze vyloučit ani při splnění povinností právnické osoby, předvídaných v ust. § 8 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb.

Za situace, kdy si odvolací soud vytvořil předpoklady pro nové rozhodnutí, postupoval proto v souladu s ustanovením § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu a k odvolání obžalované společnosti zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu. Dle ustanovení § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu nově rozhodl tak, že obžalovanou společnost zprostil podané obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že by skutek, v němž bylo spatřováno spáchání přečinu podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku, spáchala kromě již pravomocně odsouzeného Příjmení též obžalovaná právnická osoba. V návaznosti na uvedené rozhodnutí odvolacího soudu bylo odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr. řádu, § 265e odst. 1 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno,

a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1,2 tr. řádu).

V Táboře dne 22. října 2015

Mgr. Milena Vránková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Alice Srbová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Papežovou, Ph.D.
v hlavním líčení konaném dne 19. června 2015 v Pelhřimově,

t a k t o :

Obžalovaná společnost

Sběrné suroviny, a.s. ,

se sídlem České Budějovice, Pražská 493, IČO 608 27 218,

je vinna,

ž e

v době od 11. 2. do 26. 2. 2013 v Humpolci, Spojovací 2007, okr. Pelhřimov, ve výkupně
druhotných surovin Sběrných surovin a.s., IČ 60827718, prostřednictvím svého zaměstnance
– výkupčího **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** **plněního** uložené pracovní úkoly, postupně
nejméně v šesti případech vykoupila od **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** a **Jméno**
Příjmení **Narozen(a)** **nejméně 1.079 ks dosud nepoužitých měděných topenářských**
součástí v hodnotě nejméně 23.737,- Kč, dosud nepoužité měděné okapové žlaby a kolena
v hodnotě nejméně 13.928,- Kč a měděné vodiče z vypálených nových kabelů v hodnotě
nejméně 56.400,- Kč, přičemž vykupované věci v celkové hodnotě nejméně 94.065,- Kč byly
předtím odcizeny ze stavby rodinného domu na pozemku **Poznámka**
Poznámka **za což byl** **Jméno a příjmení** **jako pachatel pravomocně**

odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pelhřimově č.j. 7T 62/2013-195 ze dne 16. 5. 2013, když vykupovaná měď byla v nezoxidovaném stavu, topenářské součástky zjevně nepoužité, nepoškozené, plně funkční a využitelné ke zhotovení potrubí, okapy a svody zjevně nepoužité, nevystavené venkovním povětrnostním podmínkám, pouze záměrně zdeformované, vše v podstatně vyšší pořizovací hodnotě nových komponentů oproti výkupní ceně odpadu v celkové částce 5.888,- Kč, přičemž výkupčí Jméno a příjmení za toto jednání jako fyzická osoba již byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově č.j. 2T 96/2013-130 ze dne 19. 2. 2014 ve znění rozsudku Krajského soudu České Budějovice – pobočka v Táboře č.j. 14To 84/2014-146 ze dne 10. 4. 2014, jednal v souladu s pokyny a obsahově nedostatečnými interními předpisy zaměstnavatele, nebyl ani důsledně instruován a kontrolován k zamezení výkupu odcizených věcí,

t e d y

na sebe převedla z nedbalosti věc nikoli malé hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou,

t í m   s p á c h a l a

přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku.

Z a   t o   s e   o d s u z u j e

podle § 215 odst. 1 tr.zákoníku za užití § 18 odst. 1, odst. 2 z.č. 418/2011 Sb. k **peněžitému trestu ve výměře 40 denních sazeb.**

Podle § 18 odst. 2 z.č. 418/2011 Sb. se denní sazba určuje částkou **1.000,- Kč** (tisíckorunčeských).

O d ů v o d n ě n í

Z provedeného dokazování byl zjištěn skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku.

Zástupce společnosti Ing. Jméno a příjmení uvedl, že je ve firmě od ledna 2015. Je mu známo, že školení výkupčích probíhají jednou ročně. Na tomto školení se školí zákon o odpadech, dále jsou tam probírány rady, jak postupovat při výkupu a dále je tam zmiňováno, které věci se tam vykupovat nesmějí. Taktéž toto je uvedeno v provozním řádu. Zároveň probíhají návštěvy vedoucích regionů u výkupčích, se kterými jsou probírány konkrétní problémy. Vedoucí regionu projde administrativu na výkupně, fyzický stav výkupny, prohlídne si materiál, který se tam nachází, případně řeší další problémy. Všichni výkupčí mají možnost kontaktovat svého vedoucího regionu. Pokud dojde k nějaké změně legislativy, tak jsou výkupčí za účasti vedoucího regionu s tímto seznámeni. Není mu známo, že by nějaký zákon zakazoval vykupovat použité věci. Výkupčí jsou informováni, že mají posuzovat, zda se jim ten materiál zdá či nezdá, nebo zda nepochází z trestné činnosti. Nemají ale žádnou právní cestu, jak si tyto informace ověřovat.

Svědék **Jméno a příjmení** uvedl, že je zaměstnán jako výkupčí od konce roku 2008, každý rok byl proškolen. Na tomto školení probíhá vše, co je potřeba. Taktéž je v sazebníku i nový plech. Když vykupuje materiál, zváží jej a nabídne cenu podle sazebníku. Vše se zapisuje do deníku. Neví ale, jak poznat, že se jedná o kradené věci. Je mu známo, že nemá vykupovat věci z trestné činnosti, ale není schopen to rozlišit. Když neví, zda má věc vykoupit, tak se informuje v Budějovicích. Není mu známo, jak má poznat, že je věc kradená. Svědkyně **Jméno a příjmení** uvedla, že od roku 1981 je zaměstnankyní žalované společnosti a v roce 2013 působila i jako odpadový hospodář. Dělá kontroly na provozovnách, píše provozní řády a dělá školení platné legislativy. Chodí na školení od státní správy a toto dále přenáší dalším zaměstnancům. Školí hlavně zákon o odpadech a prováděcí vyhlášku, co se smí a nesmí vykupovat, u železa a barevných kovů, jaké náležitosti se musí uvádět. Vykupovat věci z trestné činnosti se nesmí, ale podle jejího názoru nelze poznat, že se jedná o věci z trestné činnosti. Nemůže se říct, že toto nemůže být vykoupeno, neboť to pochází z trestné činnosti, neboť to třeba nemusí být pravda. Ona sama nezná trestní zákoník, školí pouze zákon o odpadech a vyhlášku o odpadech. Svědkyně **Jméno a příjmení** uvedla, že má na starosti výkupny a výkupčí, konkrétně kontroluje, zda výkupčí kontrolují materiál tak, jak mají, zda je vykupují v cenách a zda je správně vytríděn. Ona sama výkupčím říká, že když mají podezření, tak ať věci nevykupují. Věci, které se nesmí vykupovat, tak o tom byla proškolená, ale o trestním zákoníku nebyla proškolená, nebo si to neuvědomuje. Svědek **Ing. Jméno a příjmení** uvedl, že působil ve funkci předsedy představenstva a předsedy dozorčí rady. Na školení se osobně nepodílel. Byly vydány směrnice, příkazy představenstva a příkazy výkonného ředitele. On osobně vydal etický kodex a nechal ho vyvěsit na všech výkupnách. Toto se událo v dubnu 2014. Podle jeho názoru kontroly výkupu běžně probíhají. Svědek **Jméno a příjmení** uvedl, že ve funkci předsedy představenstva byl 4 – 5 let a současně byl i ředitel. Měl podřízené zaměstnance na proškolení zaměstnanců, konkrétní otázku, co lze a nelze vykupovat proškolovala paní **Příjmení** a vedoucí provozoven. Pokyny dával písemnou formou. Zaměstnanci byli poučeni o tom, že nemají vykupovat věci, které by mohly pocházet z trestné činnosti. Pokud se jedná o věc, kterou nemůže běžný občan vlastnit, tak zde může být podezření, že věc pochází z trestné činnosti, ale pokud se jedná o věc běžnou, tak nelze nikoho podezírat, že tato věc pochází z trestné činnosti. Jedná se o odpovědnost toho, kdo dal věci k výkupu a toho, kdo tyto věci vykoupil.

Dále za souhlasu stran byly přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení. **Jméno a příjmení** uvedla, že pracuje jako vedoucí výkupny. Absolvuje školení, kde je učiněn zápis a podepisují se. Je informována o problémech, které nastávají ohledně výkupu kradených věcí a věci, které se nesmějí vykupovat. Po předložení věcí vykoupených v provozovně sběrných surovin v Humpolci musí uvést to, že by předmětné věci nevykoupila. **Jméno a příjmení** uvedl, že pracuje v pozici výkupčího asi 15 let s tím, že každý rok Sběrné suroviny a.s. pořádají školení, kde je prezentováno mimo jiné, které věci nemají vykupovat, zejména se jedná o ty věci, u nichž je na první pohled patrné, že pocházejí z trestné činnosti. Pokud by si nebyl jistý původem věci, tak by velmi zvažoval, zda je vykoupí. **Jméno a příjmení** uvedl, že je v pozici výkupčího zaměstnán u Sběrných surovin a.s. asi 14 let, každý rok mají ze strany zaměstnavatele školení ohledně toho, jaké zboží a materiály mají vykupovat. Po předložení konkrétním fotografií tak musí uvést to, že tyto věci by vykoupil od instalatéra s občanským průkazem nebo firmy s fakturou. To je to, co se týče nových věcí. Co se týče zmačkaných měděných plechů, tak by to zboží vykoupil, ale samozřejmě by se zajímal o historii původu tohoto zboží. **Jméno a příjmení** uvedla, že pracuje jako výkupčí sběrný u Sběrných surovin a.s. od roku 2013, ale s prováděním výkupu má zkušenosti. Byla poučena o tom, že se nesmí vykupovat suroviny pocházející z trestné činnosti. V tomto konkrétním případě by věci nevykoupila. **Jméno a příjmení** uvedla, že je u společnosti zaměstnána od roku 2007 s tím,

že každý rok je proškolená ohledně legislativy týkající se výkupů a dalších věcí. Nikdy neproběhla speciální porada nebo školení na výkup odcizených věcí, toto vše se probírá jednou ročně na uvedeném školení. V tomto konkrétním případě by věci nevykoupila za předpokladu, že by měla podezření, že toto může pocházet z trestné činnosti. Zná se s místními podnikateli, kteří pracují v oboru a ti to občas tento materiál přinesou. **Jméno a příjmení** uvedl, že pracuje jako výkupčí u Sběrných surovin a.s. od roku 2013 s tím, že každý rok probíhá porada výkupčích a probíhá školení. Pokud se jedná o konkrétní výkup dle předložených fotografií, tak podle jeho názoru se tyto věci nesmí vykupovat a také by je nikdy nevykoupil. Postup při zjištění takového případu jim byl prezentován na poradách. **Jméno a příjmení** policista, uvedl, že **Jméno a příjmení** k nim přišel oznámit, že mu byly odcizeny nějaké měděné fitinky na rozvod nebo doplnění a nějaký měděný plech. Uvedl, že se nacházejí ve sběrných surovinách. Přijeli na místo a zjistili, že vrata jsou uzamčena, ač měla být provozní doba. Teprve po 15 minutách pan **Příjmení** vyšel ven a otevřel jim výkupnu. Zeptali se na vykoupené měděné věci, kdy v uzamčeném skladu jim ukázal měď a i fitinky, které si pan **Jméno a příjmení** poznal. Jednalo se o nové věci, nepoužité. Svědek **Jméno a příjmení** uvedl, že pracuje jako výkupčí ve Sběrných surovinách a.s. od roku 2009, každý rok mají povinné školení a občas je kontrolován. Cílená kontrola na odcizené věci ze strany zaměstnavatele není, neboť případná odpovědnost jde za výkupčím. Co se týče konkrétního případu, tak kdyby mu někdo přinesl měděná kolínka a další vodoinstalatérský materiál, tak by ho nevykoupil, v případě značkaných měděných okapů, tak to se stává, že je přinese někdy OSVČ. Zodpovědnost o výkupu jde za výkupčím. **Jméno a příjmení** uvedla, že pracuje jako vedoucí provozovny ve Vodňanech a její pracovní náplní je starat se o funkční chod provozoven Písek, Strakonice, Prachatice. Dále dělá kontroly provozoven. Dále je v příkazech ředitele specifický postup při výkupu určitých surovin, aby se zamezilo výkupu věcí pocházejících z krádeží, např. dopravní značky, pietní věci atd.. Co se týče konkrétního případu, tak s ohledem na jeho množství, tak by tento materiál nevykoupila od soukromé osoby za hotovost. Toto by vykoupila na fakturu, pokud by se jednalo o instalatérskou nebo stavební firmu. **Jméno a příjmení** uvedl, že pracuje asi 30 let v Kovošrotu Group CZ a z toho 14 let je na pozici vedoucího provozovny. Jako výkupna sběrných surovin se řídí příslušnými vyhláškami a nařízeními, které všechny vycházejí ze zákona o odpadech. Jako kovošrot mají své vyhlášky a hlavně provozní řád jednotlivých provozoven. Nesmí se vykupovat hlavně dopravní značky, kanály a pietní věci, tyto se vykupují pouze od firem a vystavuje se faktura. Pokud se jedná o měď jako takovou, tak tato se vykupovat od občanů smí, ale pouze po předložení OP. Pokud mu čistou měď přiveze pokrývačská firma, tak kovošrot od něj vykoupí, ale pokud jej přinese „nevěrohodná osoba“, tak od ní ji nevykoupí. Ale toto si sám musí nastavit každý výkupčí. **Jméno a příjmení** uvedl, že je zaměstnán u Sběrných surovin a.s. od roku 2011, absolvoval vstupní školení a potom každoroční školení. Na tomto školení se probírá, co se smí a nesmí vykupovat, taktéž je seznámen se seznamem zakázaných vykupovaných věcí. Taktéž probíhá kontrola. Co se týče konkrétního případu, tak v tomto případě by využil své osobní znalosti lidí, taktéž kdyby mu materiál přinesla osoba, která se zjevně živí sběrem barevných kovů, tak je předpoklad, že by materiál mohl být kradený, tak by ho nevykoupil, kdyby to přivezl např. instalatér, tak by ho zřejmě vykoupil. Není žádný jednotný postup, je to vždy na zodpovědnosti výkupčích. **Jméno a příjmení** uvedl, že u Sběrných surovin a.s. pracuje jako výkupčí od roku 1995, každý rok absolvuje školení a průběžně dochází ke kontrolám. V tomto konkrétním případě by věci nevykoupil.

Z trestního příkazu Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 16. 5. 2013 čj. 7T 62/2013-195 bylo zjištěno, že **Jméno a příjmení** byl pravomocně odsouzen mimo jiné pro přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, který měl spáchat tím, že v období od 1. 2. 2013 do 25. 2. 2013 tak, že z volně přístupného rozestavěného domu odcizil nejméně 1079 ks

měděných topenářských součástek v hodnotě nejméně 23.737,-- Kč, nejméně 200 m smotaného elektrického kabelu s označením 5x10 mm² v hodnotě 29.600,-- Kč, 15 ks měděných okapových kolen a 4 ks měděných okapových žlabů v hodnotě nejméně 13.928,-- Kč, 1100 m měděných elektrických kabelů různých označením v hodnotě nejméně 26.900,-- Kč a 2 ks reproduktorů v hodnotě nejméně 50,-- Kč ke škodě **Jméno a příjmení** čímž mu způsobil škodu odcizením věcí v celkové výši nejméně 94.065,-- Kč. Ze spisu Okresního soudu v Pelhřimově sp. zn. 2T 96/2013 bylo zjištěno, že bylo vedeno trestní řízení proti **Jméno a příjmení** pro přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku. Dle listiny proběhl výkup od muže jménem **Příjmení** a to dne 15. 2. 2013 měď o hmotnosti 7,5 kg za výkupní cenu 922,-- Kč, dne 21. 2. 2013 měď o hmotnosti 8,35 kg za cenu 1.096,-- Kč, dne 22. 2. 2013 měď o hmotnosti 5 kg za výkupní cenu 645,-- Kč, dne 25. 2. 2013 za výkupní cenu 1.484,-- Kč. Dne 11. 2. 2013 je zde uveden **Příjmení**

Z rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 19. 2. 2014 č.j. 2T 96/2013-130 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 10. 4. 2014 č.j. 14To 84/2014-146 bylo zjištěno, že **Jméno a** byl pravomocně odsouzen pro skutek spočívající v tom, že v době od 11. do 26. 2. 2013 v Humpolci, Spojovací 2007, okr. Pelhřimov, jako výkupčí druhotných surovin v provozovně Sběrných surovin a.s. České Budějovice, IČ 60827718, postupně nejméně v šesti případech vykoupil od **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** a **Jméno a příjmení** **Narozen(a)** nejméně 1.079 ks dosud nepoužitých měděných topenářských součástek v hodnotě nejméně 23.737,-- Kč, dosud nepoužité měděné okapové žlaby a kolena v hodnotě nejméně 13.928,-- Kč a měděné vodiče z vypálených nových kabelů v hodnotě nejméně 56.400,-- Kč, přičemž vykupované věci v celkové hodnotě nejméně 94.065,-- Kč byly předtím odcizeny ze stavby rodinného domu na pozemku p.č. 424/1 v katastru obce Jiřice, okr. Pelhřimov, za což byl **Jméno a příjmení** jako pachatel pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pelhřimově č.j. 7T 62/2013-195 ze dne 16. 5. 2013, přičemž vykupovaná měď byla v nezoxidovaném stavu, topenářské součástky zjevně nepoužité, nepoškozené, plně funkční a využitelné ke zhotovení potrubí, okapy a svody zjevně nepoužité, nevystavené venkovním povětrnostním podmínkám, pouze záměrně zdeformované, vše v podstatně vyšší pořizovací hodnotě nových komponentů oproti výkupní ceně odpadu v celkové částce 5.888,-- Kč, čímž spáchal přečin podílnictví z nedbalosti a podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku bylo upuštěno od potrestání.

Z listinných důkazů vyplynulo, že výkup v provozovně byl realizován ze strany **Jméno a příjmení** minimálně 6x a asi 2x či 3x byl přítomen s **Jméno a příjmení**. Z etického kodexu bylo zjištěno, že se nevykupují kanalizační kryty, kryty veřejného osvětlení, dopravní značení, předměty pocházející ze hřbitovů a urnových hájů. Dále byly provedeny listinné důkazy, zejména protokol o vydání věcí s fotodokumentací, výpis z obchodního rejstříku, písemnosti od **Jméno a příjmení** **Jméno a** **Jméno a příjmení** **Jméno a** **Jméno** **Příjmení** **Jméno a příjmení** **Jméno a příjmení** **Jméno a příjmení** **Jméno a příjmení** **Jméno** **Příjmení** **Jméno a příjmení** písemnosti Sběrné suroviny a.s., pověření s přílohou, protokol o vydání věcí s přílohou, zápis ze zasedání dozorčí rady.

V dané věci je obžalované společnosti Sběrné suroviny a.s. kladeno za vinu, že ve výkupně prostřednictvím svého zaměstnance postupně nejméně v 6 případech vykoupila od **Jméno a příjmení** a **Jméno a příjmení** věci v celkové hodnotě nejméně 94.065,-- Kč, které byly předtím odcizeny ze stavby rodinného domku a pachatel **Jméno a příjmení** byl za to pravomocně odsouzen a dále výkupčí **Jméno a** byl pravomocně odsouzen ve věci 2T 96/2013, přičemž jednal v souladu s pokyny a obsahově nedostatečnými interními předpisy zaměstnavatele, nebyl ani důsledně instruován a kontrolován k zamezení výkupu odcizených

věcí, tedy, že právnická osoba na sebe převedla z nedbalosti věc nikoliv malé hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území ČR jinou osobou, čímž měla spáchat přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku. Jedná se tedy o přečin, jenž je vymezen v § 7 zákona č. 418/2011 Sb., tedy o přečin, u něž může právnická osoba nést trestní odpovědnost. Soud zhodnotil provedené důkazy a dospěl k následujícím závěrům. V dané věci bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno to, že předmětné vykoupené věci pocházely z trestné činnosti a pachatel byl za toto jednání pravomocně odsouzen ve věci 7T 62/2013. Taktéž bylo prokázáno to, že Jméno a příjmení byl pravomocně odsouzen pro přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž tohoto přečinu se dopustil jako zaměstnanec právnické osoby při výkonu činnosti pro jeho zaměstnavatele. Je tedy splněna podmínka pro postih právnické osoby stanovené v § 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb.. Aby právnická osoba byla trestně odpovědná, je nutno aby k podmínce stanovené v § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. přistoupila podmínka stanovená v odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., tedy jestliže byl čin spáchán zaměstnancem na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánu právnické osoby anebo pro to, že orgány právnické osoby neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu, nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců, nebo jiných osob, jimž jsou nadřízeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu. V tomto konkrétním případě je obžalované společnosti kladeno za vinu, že jejich zaměstnanec jednal v souladu s pokyny obsahově nedostatečnými interními předpisy zaměstnavatele, nebyl ani důsledně instruován a kontrolován k zamezení výkupu odcizených věcí.

Obžalovaná společnost s obžalobou nesouhlasila s tím, že právnická osoba jako zaměstnavatel nezanedbala své povinnosti. Jméno a příjmení byl řádně proškolen, jakým způsobem má postupovat u výkupu, on se dotazoval osoby, odkud pochází zboží a zda je jeho vlastníkem. Prověření samotného výkupu bylo právě na Jméno a příjmení. Jednotliví výkupčí jsou výslovně upozorňováni na to, že je zakázáno vykupovat určitý druh odpadu. Taktéž jsou informováni, že je zakázáno vykupovat odcizený odpad. Při kontrolách je kontrolováno, zda se tam nenacházejí nalezené kradené věci. Konkrétní výkup není systémovou chybou v rámci společnosti, ale jedná se o událost, kterou lze spíše přičítat konkrétnímu zaměstnanci, který výkup provedl. V tomto konkrétním případě není podle jejich názoru dána podmínka trestní odpovědnosti právnické osoby, neboť právnická osoba instruovala a kontrolovala řádně své podřízené zaměstnance. Trestní odpovědnost směřuje na případy, kdy zaměstnavatel zcela opomene jakoukoliv kontrolní činnost ve vztahu k zaměstnancům a zaměstnanci následně úmyslně páchají trestnou činnost. Rozšiřování v tomto konkrétním případě by se jednalo o rozšíření trestní odpovědnosti oproti vymezeným podmínkám v zákoně o odpovědnosti právnických osob.

V dané věci byl vyslechnut zástupce společnosti, řada zaměstnanců společnosti v pozici výkupčích, dále osoby, které prováděly školení a další osoba a dále listinné důkazy. Soud k této otázce vyslechl osoby odpovědné jednat za právnickou osobu, dále osobu, která prováděla školení zaměstnanců, dále Jméno a příjmení a další svědky, kteří působí ve stejné pozici jako výkupčí Jméno a příjmení. Na základě takto provedeného dokazování bylo prokázáno to, že právnická osoba realizuje každý rok školení, v jehož rámci jsou zaměstnanci proškolení. Je zřejmé, že školení se týká otázek zabývajících se mimo jiné i výkupem věcí. Bylo prokázáno, že jsou instruováni a poučeni dle zákona č. 185/2001 Sb., včetně prováděcích předpisů, např. vyhláškou č. 383/2001 Sb. o podrobnostech s nakládání s odpady, dále interním provozním řádem, jenž obsahuje náležitosti stanovené právními předpisy. Je zřejmé, že zaměstnanci jsou řádně poučeni v souladu s vyhláškou ohledně sběru a výkupu

odpadů ve vztahu k věcem, které nesmí být od fyzických osob vykupovány. Taktéž je evidentní, že zaměstnancům je známa obecná poučka, že se nesmí vykupovat věci pocházející z trestné činnosti. Jinak je tato otázka podle názoru obžalované právnické společnosti vždy na posouzení konkrétního výkupčího. Pokud se takto stane, pak se jedná o pochybení konkrétního výkupčího, o čemž by se mělo jednat i v tomto případě. Přesto je nutno zdůraznit, že obžalovaná právnická společnost v rámci školení i případné následné kontroly evidentně dostatečně neinstruovala své podřízené, na které otázky se mají jednotliví výkupčí zaměřit při výkupu věcí v tom směru, aby mohlo být sníženo riziko výkupu věcí pocházející z trestné činnosti. Právnická společnost zastala názor, že toto nelze zjistit a není to možno ani zkontrolovat, pokud osoba realizující výkup prohlásí, že věc nepochází z trestné činnosti. Je evidentní, že v tomto směru nebyli zaměstnanci řádně proškoleni. Je nutno zdůraznit, že za situace, kdy se jejich zaměstnanci mohou dostat do kontaktu s osobami, které páchají trestnou činností, by měli mít základní znalosti týkající se této trestní oblasti, na což by se společnost v rámci proškolení měla zaměřit. Na základě provedeného dokazování lze říci, že **Jméno** **Příjmení** nebyl dostatečně proškolen, neboť je zřejmé na podkladě jeho výpovědi, že nemá povědomí o tom, jak má zjistit to, že věci pocházejí z trestné činnosti. I z výpovědi jeho nadřízených je zřejmé, že podle jejich názoru nelze poznat, zda věc pochází či nepochází z trestné činnosti. Na podkladě všech slyšených svědků je nutno učinit závěr, že zaměstnanci právnické osoby nebyli dostatečně instruováni k zamezení výkupu odcizených věcí, jež mají jiný charakter než věci, které je možno vykupovat pouze od určitých subjektů. Z tohoto pohledu samozřejmě nebyla ani následně prováděna kontrola v tom směru, že by se osoba kontrolující zaobírala otázkou, zda se nejedná o věci pocházející z trestné činnosti. Je obecně známo, že v rámci výkupu a sběrů mohou být nabízeny věci pocházející z trestné činnosti. I proto z tohoto pohledu by i tato otázka v rámci školení právnické osoby měla být řešena dostatečně podrobně. Zaměstnanci měli být školeni o tom, že musí postupovat dostatečně obezřetně při výkupu, aby snížili riziko výkupu věcí pocházející z trestné činnosti. Výkupčí by měl při výkupu postupovat dostatečně obezřetně přihlížejíc k osobě nabízející věci, charakteru těchto věcí a i k dalším okolnostem. Ale podle názoru soudu jednání výkupčího **Příjmení** v tomto konkrétním případě nelze podřadit pod to, že by jednal dostatečně obezřetně. Je nutno učinit závěr, že v tomto směru ani nebyl dostatečně instruován ze strany jeho zaměstnavatele, což bylo jednoznačně potvrzeno jeho výpovědí a i výpověďmi dalších zaměstnanců. Soud proto dospěl k závěru, že trestní odpovědnost obžalované právnické osoby dle § 8 odst. 1 ve spojení s odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb. je dána, a proto je namístě dospět k závěru o trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby. V dané věci bylo tedy prokázáno, že obžalovaná právnická osoba na sebe převedla prostřednictvím svého zaměstnance při výkonu jeho pracovní činnosti věci, které byly získány trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobu. Soud se dále zabýval otázkou, zda je naplněn i další znak, tedy že se má jednat o věc nikoliv malé hodnoty, tedy hodnota této věci musí dosahovat částky nejméně 25.000,-- Kč. Je zřejmé, že v tomto konkrétním případě se nejednalo pouze o věci, z nichž by jejich hodnota dosahovala částku 25.000,-- Kč. Lze ale říci, že jednalo se o soubor věcí, jejichž celková hodnota přesahovala stanovenou hodnotu. Soud při řešení této otázky vyšel ze stanoviska, jež bylo vysloveno ve věci zdejšího soudu pod sp. zn. 2T 96/2013, dle něhož se v tomto konkrétním případě jedná o tzv. soubor věcí, jenž ve svém celku dosahuje hodnoty nikoliv malé. Proto i tento znak je v tomto případě naplněn.

Tím, že obžalovaná právnická osoba Sběrné suroviny a.s. na sebe převedla věc nikoliv malé hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, a to z nedbalosti nevědomé dle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, naplnila veškeré zákonné znaky přečinu podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1 tr. zákoníku při splnění

podmínek stanovených v § 1, § 2, § 7 a § 8 odst. 1 písm. d) a odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb. tak, jak jsou rozvedeny výše. Soud dospěl k vině obžalované právnické osoby v souladu s podanou obžalobou.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměry soud vycházel z ust. § 36 – 38 tr. zákoníku ve spojení s § 14 zákona č. 418/2011 Sb.. Soud tedy přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu, k poměrům právnické osoby, přitom bylo zohledněno, že po spáchání trestné činnosti byly odcizené a vykoupené věci výkupcím vydány policejnímu orgánu. Polehčující okolnost byla shledána v tom, že obžalovaná společnost nikdy v minulosti nebyla projednávána pro obdobné či jiné protiprávní jednání. Přitěžující okolnosti shledány nebyly. Při zvolení trestu soud přihlédl zejména k tomu, že se jedná o nedbalostní jednání a o její první konflikt s trestním zákoníkem. S ohledem na všechny okolnosti případu soud má za to, že je namístě uložit peněžitý trest. Výměra trestu byla stanovena ve výměře 40 denních sazeb, přičemž denní sazba byla stanovena na částku 1.000,-- Kč. Státní zástupce učinil návrh, aby obžalované společnosti byl uložen ještě další trest zveřejnění rozsudku. Soud se s tímto návrhem neztotožnil, neboť nelze odhlédnout od toho, že se jednalo o nedbalostní jednání ze strany společnosti. Tento druh trestu by nebyl přiměřený tomuto konkrétnímu spáchanému přečinu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, prostřednictvím soudu podepsaného.

Rozsudek může odvolání napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody. Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soud prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

**Okresní soud v Pelhřimově
dne 19. června 2015**

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Marie Pastorková